

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219202093
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7219202093.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobkyne: S. zastúpenej JUDr. Ing. Petrom Holéczym, advokátom so sídlom v Košiciach, Vojenská 5, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 12, IČO: 00 156 621, o zaplatenie 3.184,33 eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice II, zo dňa 26.9.2019, č.k. 25C/13/2019-128 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému domáhala uloženia povinnosti zaplatiť jej za užívanie parciel č. XXXX/X a č. XXXX/XX v Okrese H., Q. H. - L., katastrálne územie Y. za dobu od 1.1.2015 do 31.12.2015 úhradu vo výške 3.184,33 eur (mesačne po 265,36 eur) s prísl., bližšie špecifikovaným v petite žalobného návrhu. Rozhodol, že žalovaný ma voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 100 ods. 1, 2, § 101 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 110 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 489, § 559 a § 563 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobu je potrebné z dôvodu premlčania nároku žalobkyne, zamietnuť.

3. Vychádzajúc z vykonaných dôkazov mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou ňou uvedených pozemkov - parciel, na ktorých je postavená stavba (administratívna budova) so súp. č. XXX, ktorého výlučným vlastníkom je žalovaný. V konaní nebolo sporným, že strany sporu nie sú v žiadnom zmluvnom vzťahu, pokiaľ ide o užívanie predmetných nehnuteľností, vlastnícky patriacich žalobkyni. Žalovaný nespochybnil, že užíva pre vlastné účely nehnuteľností (pozemky) patriace žalobkyni, vrátane stavby na týchto nehnuteľnostiach postavenej bez právneho dôvodu a bez primeranej peňažnej náhrady za požadované obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015.

4. Po tom, ako žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatnenej pohľadávky žalobkyne titulom vydania bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie sa zaoberal tým, či nárok žalobkyne nie je premlčaný.

5. Žalobkyňa nárok voči žalovanému uplatnila titulom bezdôvodného obohatenia, preto pri skúmaní otázky premlčania súd aplikoval ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje dvojakú kombinovanú premlčaciu lehotu, a to subjektívnu a objektívnu, pričom začiatok plynutia každej z týchto

lehôt je stanovený odlišne, na sebe nezávisle. Subjektívna doba môže plynúť len v rámci objektívnej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna lehota je zo zákona dvojročná a pre začatie jej plynutia je rozhodujúci deň, kedy sa oprávnený skutočne dozvie, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

6. Súd prvej inštancie uzavrel, že z obsahu žaloby, ako aj z jednotlivých vyjadrení žalobkyne vyplynulo, že sama upozorňovala žalovaného na dlhodobý trvajúci stav v užívaní jej pozemkov bez právneho dôvodu, z čoho vyplýva, že mala vedomosť tak o rozsahu, ako aj výške požadovanej úhrady, rovnajúcej sa výške nájomného za prenájom obdobných pozemkov v predmetnej lokalite 8,144 eur/1 m², ako sama uvádza v žalobe. Subjektívna premlčacia lehota tak začala plynúť za posledný mesiac 12/2015 uplatňovaného nároku dňom 2.1.2016 a uplynula dňom 2.1.2018. Z toho plynie, že vo vzťahu k nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia aj za predchádzajúce obdobie je žaloba podaná po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, keďže žaloba bola podaná (až) dňa 11.3.2019.

7. V priebehu konania bolo zistené, že žalovaný inicioval v tomto súdnom spore, vrátane ďalších sporov v rovnakých veciach uzatvorenie súdneho zmieru vo vzťahu k žalobkyňi, na čo žalobkyňa nepristúpila. Žalovaný vyhotovil aj návrh na uzatvorenie mimosúdnej dohody za účelom vysporiadania a ukončenia desiatich súdnych sporov v rovnakej veci, avšak žalobkyňa k uzatvoreniu dohody nepristúpila. Žalovaný ako ústredný orgán štátnej správy potrebuje disponovať relevantným právnym titulom, aby mohol pristúpiť k zaplateniu žalobkyňou požadovanej sumy za užívanie pozemkov, preto bez uzavretia dohody nie je možné nárok žalobkyne uspokojiť. Podľa názoru súdu prvej inštancie zo strany žalovaného nešlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, preto ani uplatnenie námietky premlčania súd nepovažoval za uplatnenie práva v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa neuviedla žiadny relevantný dôvod, ktorý by jej bránil uplatniť svoje právo vo vzťahu k žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia v zákonom stanovenej premlčacej lehote. Samotné užívanie týchto pozemkov žalovaným nepredstavuje dôvod pre posúdenie vznesenej námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ žalobkyňa vykladala návrh žalovaného na uzavretie mimosúdnej dohody ako písomné uznanie dlhu, čo by zakladalo dôvod pre plynutie desaťročnej objektívnej premlčacej doby, súd prvej inštancie konštatoval, že samotný návrh na uzavretie mimosúdnej dohody zo dňa 3.7.2018 žalobkyňa nepredložila. Žalovaný predložil len návrh na dohodu o mimosúdnom urovaní adresovanú žalobkyňi dňa 29.3.2019, pričom tento listinný dôkaz podľa jeho obsahu nemožno považovať za uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka.

8. Súd prvej inštancie tak konštatoval, že v danom prípade uplynula subjektívna premlčacia doba, preto aj prípadné posudzovanie objektívnej premlčacej doby je bez právneho významu. V danom prípade navyše subjektívna aj objektívna premlčacia doba podľa názoru súdu začala plynúť totožne, vzhľadom na okolnosti danej veci.

9. Pokiaľ žalobkyňa vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania argumentovala nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 44/2017, súd prvej inštancie uviedol, že skutkové okolnosti tohto prípadu sú iné, preto toto rozhodnutie je na daný prípad nepoužiteľné. Pre posúdenie primeranosti uplatnenia námietky premlčania sú významné konkrétne okolnosti prípadu. Žalobkyňa v danej veci nepreukázala, žeby uplatnenie námietky premlčania bolo zneužitím práva na jej úkor a nepreukázala ani skutočnosť, že márne uplynutie premlčacej doby zavinil žalovaný. Žalobkyňa neuviedla žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia nemohla uplatniť v zákonom stanovenej premlčacej dobe.

10. Na základe týchto úvah súd prvej inštancie žalobu z dôvodu premlčania nároku žalobkyne zamietol.

11. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyňi.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania žalobkyňa poukázala na iné totožné veci, kde uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalovanému za iné obdobia, vedené pred Krajským súdom v Košiciach, pod sp. zn. 11Co/267/2012, 3Co/459/2015 a 3Co/433/2015. V

týchto rozhodnutiach bolo konštatované, že „zo všetkých prebiehajúcich sporov týkajúcich sa nárokov navrhovateľov na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobia predchádzajúce žalovanému obdobiu a aj za ďalšie obdobia je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že od dožadovania sa protiplnení navrhovateľa neupustili, a že teda ide o ich opakujúci sa nárok, o ktorom odporca mal v každom období vedomosť.“. Z týchto rozhodnutí je podľa názoru žalobkyne nepochybné, že u žalovaného dochádza nepretržite k úmyselnému bezdôvodnému obohacovaniu sa. Preto sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčuje nie za dva, ale až za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Návrh na mimosúdnu dohodu zo dňa 3.7.2018 ale aj neskoršie návrhy, ktoré predložil žalovaný vykladá žalobkyňa ako písomné uznanie dlhu v celom rozsahu, ktorý ešte nebol zaplatený. Preto právo sa premlčuje až za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Opätovne poukázala na nález ÚS SR III. ÚS 44/2017, z ktorého vyplýva, že nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa je presvedčená, že nepretržité užívanie pozemkov žalovaným, ktorý za užívanie tejto budovy na podnikateľské účely poberá vysoké nájomné od jednotlivých užívateľov miestností je jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi. Súd formalistickým postupom presadil zrejmu nespravodlivosť, keď žalobu z dôvodu premlčania nároku, zamietol. Rozhodnutie nesie aj znaky arbitrárneho rozhodnutia, keďže nezohľadňuje dlhoročné márne úsilie žalobkyne vymôcť dobrovoľným uznaním efektívne platby za užívanie jej pozemkov. Žalobkyňa sa nevie voči tejto šikane zo strany žalovaného - vysokopostaveného štátneho orgánu brániť. Vznesenie námietky premlčania je v rozpore s dobrými mravmi, navyše keď sa tak stalo v situácii, keď žalovaný svoj dlh oficiálne uznáva.

13. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Žalobkyňa neuviedla žiadne nové skutočnosti a jej vyjadrenia nemajú oporu v zákone. Žalovaný sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia uvedenými súdom prvej inštancie, ktoré považuje za správne. Na daný prípad sa nedajú aplikovať názory Krajského súdu v Košiciach uvedené v rozhodnutí sp.zn. 11Co/267/2012, na ktoré sa žalobkyňa neustále odvoláva. Rovnako sa to týka aj spomínaného nález Ústavného súdu SR, ktorý rieši inú situáciu a vychádza z iného ustanovenia zákona (nárok na náhradu škody). Žalovaný nerobil žalobkyňu žiadne právne obštrukcie, práve naopak iniciuje uzavretie nájomnej zmluvy, resp. mimosúdne usporiadanie sporu. V danom prípade nie je dôvod pre aplikáciu ust. § 3 Občianskeho zákonníka pre prípad vznesenej námietky premlčania.

14. Žalobkyňa v reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrvala na svojej odvolacej argumentácii.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

16. Rozsudok je vo svojom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 7.10.2020 o 9:35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 2.10.2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach a webovej stránke v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p..

18. Žalobkyňa namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci.

19. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

21. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

22. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalobkyňou v odvolaní. Žalobkyňa pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie, a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

23. Z dôvodu, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, správne sa súd prvej inštancie v prvom rade zaoberal otázkou, či nárok žalobkyne nie je premlčaný.

24. Niet pochyb o tom, že žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému uplatňuje nárok titulom plnenia z bezdôvodného obohatenia, keď tvrdí, že žalovaný užíva nehnuteľnosti (pozemky), vlastnícky jej patriace, na ktorých stojí budova, vlastnícky patriaca žalovanému. V takom prípade, pokiaľ žalobkyňa uplatňuje úhradu za užívanie jej nehnuteľnosti žalovaným bez toho, aby medzi nimi došlo k založeniu akéhokoľvek zmluvného záväzkového vzťahu, jednoznačne ide o nárok titulom bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu.

25. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

26. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

27. Otázkou premlčania pri plnení práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia upravuje vyššie cit. ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ktoré správne súd prvej inštancie na daný prípad aplikoval.

28. Vyššie spomínané ust. § 107 ustanovuje kombinovanú premlčaciu dobu, a to subjektívnu, ktorá je dvojročná a objektívnu, ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky na plynutie subjektívnej premlčacej doby, a ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania neoprávneného majetkového prospechu. Ich začiatok je ustanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú od seba nezávislé, čo do svojho plynutia, jeho začiatku aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu.

29. Pre začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby titulom plnenia bez právneho dôvodu je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

30. V danom prípade správne súd prvej inštancie uzavrel, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci prvý deň užívania predmetnej nehnuteľnosti za požadované obdobie, keďže žalobkyňa bezpochyby o takomto užívaní, vychádzajúc zo zistených skutkových okolností, musela mať vedomosť. Odvolací súd sa zhoduje s názorom súdu prvej inštancie, ktorý stanovil začiatok plynutia subjektívnej doby od prvého dňa nasledujúceho po skončení mesiaca december 2015, dňom 2.1.2016. Premlčacia doba pre uplynutie nároku za obdobie december 2015 tak uplynula 2.1.2018. Keďže ide o posledný mesiac uplatneného nároku, je zrejmé, že nárok za všetky predchádzajúce mesiace uplynul skôr. Žaloba bola podaná 11.3.2019, teda zrejme po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby (2.1.2018).

31. Z dôvodu márneho uplynutia subjektívnej premlčacej doby už nie je významné v danom prípade zisťovať, kedy uplynula trojročná objektívna lehota, keďže takéto zistenie nemôže mať vplyv na výsledok sporu, ktorým je zamietnutie žaloby pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby.

32. Akékoľvek úvahy žalobkyne o tom, že v danom prípade išlo zo strany žalovaného o úmyselné bezdôvodné obohatenie, preto objektívna premlčacia doba je desaťročná, nemôžu mať vplyv na výsledok rozhodnutia z dôvodu márneho uplynutia subjektívnej premlčacej doby. Odvolací súd v tej

súvislosti je navyše rovnakého názoru ako súd prvej inštancie, že zo skutkových okolností danej veci nemožno vyvodiť, že by žalovaný konal úmyselne.

33. Podľa ust. § 3 Občianskeho zákonníka výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi; toto ustanovenie platí aj pre výkon práva vzniesť námietku premlčania.

34. Správne súd prvej inštancie v danom prípade uzavrel, že neboli zistené žiadne skutkové okolnosti, ktoré by boli dôvodom pre aplikáciu ust. § 3 Občianskeho zákonníka na daný prípad a konštatovanie, že uplatnenie námietky premlčania je v rozpore s dobrými mravmi.

35. Ust. § 3 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi, a v prípade, ak to tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak nerešpektuje niektoré zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a základných mravných noriem, ktoré preukázali počas historického vývoja určitú mieru stálosti (nemennosti), vyjadrujú podstatné historické tendencie a stotožňuje sa s nimi podstatná časť spoločnosti. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkov v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania. Môže ísť o taký prípad, ak účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprimerane tvrdým postihom.

36. Žalobkyňa v danom prípade neuviedla žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by zakladali dôvod, pre ktorý právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby. Bez toho, aby žalobkyňa uviedla takéto konkrétne skutočnosti, ktoré nemohla ovplyvniť, a ktoré by spôsobili, že neuplatnila pohľadávku včas, pred uplynutím premlčacej doby, nemožno taký postup žalovaného, ktorý sa rozhodol brániť svoje práva v konaní uplatnením námietky premlčania, považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Ani samotná skutočnosť, že na strane žalovaného ide o ústredný orgán štátnej správy takouto skutočnosťou nie je, rovnako ako skutočnosť, že žalovaný nehnuteľnosť vlastnícky mu patriacu (budovu) prenajíma na podnikateľské účely.

37. Akékoľvek úvahy žalobkyne o tom, že návrh žalovaného na mimosúdne usporiadanie sporu by mohol byť uznaním dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka nemôžu obstáť. Právny úkon „uznania dlhu“ okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí byť v ňom presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka dlh zaplatiť. Žiadny z písomných dôkazov, ktoré sú obsahom spisu, a ktoré sú návrhom na uzavretie mimosúdnej dohody podmienky pre uznanie dlhu v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka nespĺňajú.

38. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok, vrátane výroku o trovách konania, podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

39. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyni.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).